

[Formanden]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Omberegning af tilskudsnedsettelse for 1985, tilskudsnedsettelse for 1986).

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 23/5 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Socialdemokratiet har stillet et ændringsforslag gående ud på, at det skal være staten og ikke de andre kommuner, der skal betale det særlige tilskud på 250 mill. kr. om året i 5 år, som ministeren har foreslået at Københavns kommune skal have.

Vi har i betækningsbidraget begrundet det med, at efter ministerens forslag vil alle andre kommuner komme til at betale, både de, der selv løser problemerne derhjemme, bygger for alle, har rimelig service på det sociale område osv., og de, der især skaber problemerne for Københavns kommune ved ikke selv at løse deres del af problemerne. Dertil kommer, at staten har et langt større område at skaffe sig indtægter fra, end kommunerne har. Den er ikke henvist til alene at skaffe sig indtægter ved proportionale indkomstskatter og ved ejendomsskatter.

Vi mener heller ikke, at det er rimeligt, at man i lovgivningen indfører en bestemmelse om, at ministeren vil kunne stille betingelser til Københavns kommune med hensyn til

den politik, kommunen skal føre. Det er ikke set før i dansk kommunal lovgivning, at en minister får en sådan beføjelse. Det er også unødvendigt, for den bitre økonomiske nød vil tvinge Københavns kommune til at føre nedskæringspolitik, og dermed vil den tvinge Københavns kommune til at tilpasse sin økonomi til de meget skrabede økonomiske forhold, der vil gælde i fremtiden.

Det er klart, at man her ikke skal se isoleret på virkningerne af omlægningerne i byrdefordelingen, man skal i allerhøjeste grad se på den væsentlige del af det lovforslag, der er til anden behandling, og som går ud på, at bloktilskudspuljen skal beskæres yderligere i 1986 og efter de samme principper som for 1985, nemlig en generel beskæring efter generelle retningslinjer, hvor der ikke gøres forsøg på at tage hensyn til den enkelte kommunes økonomiske vilkår, og hvor man begrundet beskæringen med noget helt generelt og gennemsnitligt, nemlig det såkaldte konjunkturbetingede overskud. Det fordeler man så efter generelle retningslinjer på samtlige kommuner, hvad enten de kan dokumentere, at de har et sådant konjunkturbetinget overskud, eller de kan dokumentere, at de overhovedet ikke har det. Derfor vil en række kommuner komme i yderligere budgetvanskeligheder og yderligere økonomiske vanskeligheder som et resultat af denne lovgivning.

Det har vi ikke stillet ændringsforslag til. Vi mener, at den mest effektive måde at sige nej på er at stemme imod ved tredjebehandlingen.

Agerschou (SF):

SF har gennem hele den borgerlige regerings periode været modstander af de bloktilskudsnedskæringer, der med søvngængeragtig sikkerhed er foretaget over for kommunerne, og argumentationen skal jeg såmænd ikke gentage. Vi har under alle omstændigheder i sinde at stemme imod ved tredje behandling.

Det, der jo er sket, er, at regeringen langsomt, men sikkert – og langsomt kan oven i købet diskuteres, men efter salamimetoden – har været i gang med helt af afskaffe bloktilskudssystemet, og med den aftale, regeringen har lavet med det radikale venstre engagement her i foråret, kan vi nu konstatere, at bloktil-